Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 7 (791) ★ joi 16 februarie 1961 ★ 8 pagini 30 bani

CANDIDAȚI ai F.D.P.

Instructoarea de pionieri

Vestea s-a răspîndit de îndată. Adunarea cetățenească în care instructoarea superioară de pionieri Schufinschi Maria de la Școala de 7 ani nr. 10, Ploiești, a fost propusă candidată a F.D.P. pentru Sfatul popular al orașului Ploiești se ținuse chiar în școală. Pionierii erau nespus de fericiți, despre faptul acesta se discuta cu aprindere în fiecare detașament. Numele instructoarei superioare este legat de fiecare acțiune inițiată de unitatea de pionieri. Copiii își reaminteau vizitele făcute în fabrici și uzine, întîlnirile cu activiști de partid, cu fruntași în producție, cu scriitori, concursurile artistice și întrecerile sportive... Școlarii din clasa a II-a erau parcă și mai fericiți, deoarece tovarășa Schufinschi este învățătoarea lor, care i-a învățat să scrie și să citească.

Circumscripția electorală în care candidează tovarășa instructoare e formată chiar din străzile pe care locuiesc mulți dintre elevii școlii. Iar copiii știu că la înfăptuirile realizate de oamenii muncii din cartier a contribuit, prin strădania sa, și tovarășa Schufinschi, care și pînă acum a fost deputată.

— Pe strada noastră s-au asfaltat trotuarele și a fost pavată.

— Pe strada noastră s-au plantat pomi...

In adunarea colectivului de conducere al unității s-a stabilit să se redacteze un număr festiv al gazetei de perete, dedicat apropiatelor alegeri de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare. La acest număr își vor da concursul cei mai pricepuți pionieri în ale scrisului și cei mai buni desenatori ai unității. În afara festivalului artistic pentru care pregătirile sînt de acum în toi, pînă la 5 martie — ziua alegerilor — se va alcătui un album care, ca și numărul festiv al gazetei de perete, ca și programul artistic, va avea ca temă marile realizări înfăptuite de regimul de democrație populară, dragostea și recunoștința copiilor față de partidul nostru drag, conducătorul înțelept al poporului nostru.

Școala de 7 ani, nr. 10, Ploiești

RADU POPA

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

GRIVIȚA

În urmă cu patru decenii, Grivița purta numele de Calea Tîrgoveților. Era una din cele mai intense artere de comunicație dar și cea mai tristă. Din anul 1889, cînd s-au înființat Atelierele de reparații C.F.R., această parte a orașului București a început să capete un aspect deosebit: căsuțe mici, cocioabe insalubre din paiantă sau chirpici, îi primeau, după ore de muncă istovitoare, pe cei de la „chefere". Gheretele mici, prăvălioarele întunecoase, circiumile (de la Ateliere și pînă la podul Basarab erau 31 de circiumi!) completau tabloul mahalalei în care nici ziua nu era luminoasă. Tramvaiul, un vagon mic, neîncăpător, cu frînă de mînă, tras de două gloabe prăpădite, mergea de la locul unde se află azi uzina electrică și grupul școlar C.F.R. spre bariera liniei Constanța, trecînd prin fața Atelierelor Grivița pînă la grădina exploatatorului Bazilescu (în care s-a amenajat azi Parcul Nicolae Bălcescu). Tramvaiul lui Bazilescu era și el un semn al „civilizației".

Școlile? Înainte de 1944, în întreg cuprinsul de azi al raionului Grivița erau doar 7 școli primare de 4 ani și 3 școli de 7 ani. În anul 1938 s-a totalizat următoarea situație: din 100 de copii, 15 mureau de foame, de tuberculoză și din lipsă de asistență medicală. La 6.000 de locuitori revenea un singur medic. In zilele crizei economice din 1929—1933, exploatarea s-a înăsprit, devenind tot mai crincenă. Concedierile, scăderile de salarii, amenzile, curbele de sacrificiu se țineau lanț.

Dar proletariatul s-a ridicat împotriva ofensivei patronilor. Partidul Comunist Romîn a chemat muncitorii la marea grevă din zilele geroase ale lui februarie 1933. Autoritățile regimului burghezo-moșieresc au îndreptat însă asupra muncitorilor țevi de armă și au tras în plin. Atunci, caldarîmul s-a acoperit de sîngele fierbinte al muncitorilor care s-au ridicat la luptă pentru o viață mai omenească, pentru pîine! Chemarea fierbinte a sirenei de la Grivița se auzea la Regie, la Vulcan și la Herdan, la Mociornița și la Malaxa. Era un strigăt puternic, zguduitor. Era o chemare la luptă pentru cauza clasei muncitoare.

Glorie veșnică neînfricaților luptători ai Griviței Roșii!

★

Pe locul bălților cu apă coclită de odinioară, au apărut azi blocuri, școli, parcuri. În ultimii 10 ani, au fost asfaltate 225 de străzi, însumînd o suprafață de 830.000 m.p. Întregul raion a fost electrificat, în cuprinsul raionului au fost construite și date în folosință oamenilor muncii 2.600 apartamente. S-au construit 6 școli de șapte ani, 3 școli medii (fiecare și cu cîte o secție serală), o școală medie serală muncitorească, 4 școli profesionale, o școală de artă și 32 de grădinițe. Funcționează în raion 30 de cluburi, 2 case de cultură, 4 cămine culturale, 220 biblioteci, 1 teatru permanent, 1 teatru de vară. În raion se găsesc puternice uzine, în care lucrează mii de muncitori: Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie", uzinele „Boleslaw Bierut", întreprinderea „Tehnometal", fabrica de zahăr „Chitila", complexul textil „Dacia". Tradițiile Griviței eroice sînt purtate mai departe de generația de azi a Atelierelor „Grivița Roșie", care muncind cu elan sporit, ajută la clădirea cu un ceas mai devreme a viitorului socialist pentru care s-au jertfit la Grivița în 1933, mulți ceferiști, fii credincioși ai clasei muncitoare.

Fostele mahalale ale Griviței de ieri, insalubre, mizere, au devenit azi cartiere noi, care se scaldă în lumina becurilor și a zilei. Ea pătrunde prin ferestrele largi, splendide, ale noilor case. Acest „este", acest „azi" sînt înălțătoare. Ceea ce ieri a fost vis, a devenit astăzi realitate.

Jertfa eroilor n-a fost zadarnică!

★

Partidul nostru se preocupă necontenit de creșterea bunăstării oamenilor muncii. Pînă în anul 1965, de la podul Constanța și pînă la Gara de Nord, Calea Griviței va fi un imens ansamblu de blocuri. Pe partea dreaptă, pînă la Atelierele Grivița, se vor construi, de asemenea, blocuri. Partea carosabilă se va lărgi. Calea Griviței va avea astfel aspectul unui bulevard. Așa se va și numi: „Bulevardul Grivița Roșie".

Trista, frămîntata, îngenunchiata mahala a Griviței a renăscut. Se înalță cu încredere, mîndră, spre zilele și mai luminoase de mîine. Zile cu bucurii, fericite. Zile senine pentru cei ce făuresc aceste splendori, minunății care sînt la îndemîna lor.

E. SKYBINSKY

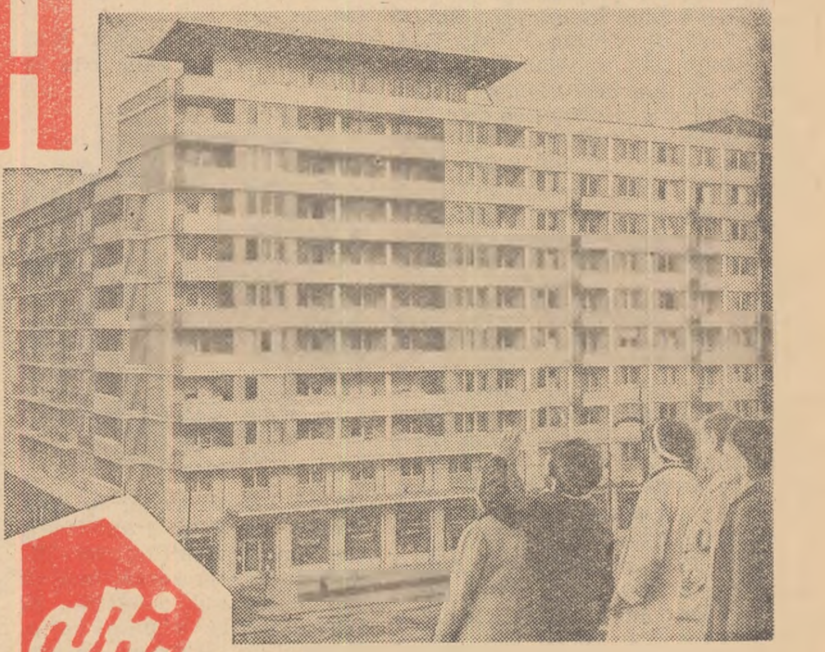
Astăzi se împlinesc 28 de ani de cînd Bucureștiul asculta cu încordare strigătul sfîșietor al sirenei care spunea despre lupta pentru pîine și o viață omenească a greviștilor de la Atelierele C.F.R. Grivița.

Cinstind memoria luptătorilor eroi, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 171 din Capitală au evocat, într-o adunare emoționantă, amintirea vie a zilelor de atunci, din februarie 1933. Pionierii Voicu Teodor, Bărbulescu Simona, Cosăceanu Radu, Drăgan Petruța, Panduru Mihăiță, Șerbănescu Monica, Avram Ancuța și mulți alții au colindat întreg raionul Grivița Roșie, au stat de vorbă cu oameni vîrstnici reușind, în adunarea lor, împreună cu tovarășul Petre Panduru, muncitor la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie", să evoce cîteva aspecte din istoria de ieri a cartierului Grivița, înfăptuirile de azi ale regimului nostru democrat-popular și viitorul luminos de mîine al acestui cartier.

ieri

Așa arăta una din străzile cartierului Grivița, în trecut...

azi

Cît de frumoase sînt noile blocuri din cartierul Gării de nord! Pionierii din fotografia noastră admiră unul dintre ele.

mîine

Astăzi, Calea Griviței este un mare șantier. Cînd lucrările vor fi gata, totul va fi aidoma machetei pe care o privesc cu atîta interes pionierii Școlii de 7 ani nr. 171.

Din viața pionierească

Jurnalul lui Traian

Zilele trecute am găsit, în clasa a șasea, după ore, uitat de cineva, un carnețel. Pe prima pagină scria: „Insemnări personale ale pionierului Predescu Traian". Firește, la început m-am ferit să-l răsfoiesc mai departe. Apoi însă... Il cunoșteam pe Traian, sosise în școala noastră numai de cîteva luni, venind din alt oraș, o dată cu schimbarea locului de muncă al tatălui său. La început, Traian nu lăsase o impresie prea bună: învăța slab, era dezordonat. Pe urmă, s-a schimbat ca prin farmec. Nu cumva în carnețel se afla „taina" schimbării lui Traian? — aceasta a fost întrebarea care m-a făcut să citesc, totuși, însemnările... Iată cîteva dintre ele.

15 septembrie. Prima zi în școala la care m-am mutat. Băieții din clasă par să fie de treabă. Unul, scund și îndesat, mi-a spus: „Mă cheamă Petre. Vrei să fim prieteni?" Pe urmă, am aflat că e președinte de grupă. Am fost de acord să fac parte din grupa lor.

19 septembrie. Astăzi m-am certat cu Petre. M-a văzut cu o carte în ora de istorie. În pauză, mi-a spus că nu-i place să pîrască, dar dacă altădată fac la fel, îmi va atrage atenția cu glas tare în timpul orei. L-am repezit: „N-ai decît!". Petre a continuat: „... Și apoi, citești cărți proaste. Vrei să-ți împrumut „Timur și băieții săi" de Gaidar? Eu am citit-o de trei ori".

30 septembrie. Am avut o surpriză neplăcută. După ore, urma să ținem o adunare de grupă în care să spunem ghicitori. Mă pregătisem să-i uimesc pe toți, găsisem niște ghicitori foarte hazlii, dar și foarte grele, într-o culegere. Cînd colo, ce credeți că spune Petre, deschizînd adunarea? „Băieți, astăzi o s-o lăsăm mai la urmă cu ghicitorile. Trebuie să discutăm mai întîi un lucru grav: Traian a luat astăzi 4 la romînă. E prima notă din acest an școlar. De ce?" Pe urmă, să te ții... Fiecare a avut de spus cîte ceva: ba că nu-s atent la ore, ba că nu-mi iau notițe, ba că-mi pierd timpul prin holurile cinematografelor. Cînd a venit rîndul ghicitorilor, nu mai aveam nici un chef de ele.

5 octombrie. Ieri am luat încă un 4, de data asta la romînă. Petre a spus că dacă pînă la sfîrșitul trimestrului nu iau un 10, nici nu mai stă de vorbă cu mine. Cică dacă într-o lună am urcat de la 4 la 8, nu vede de ce, în luna următoare, n-aș ajunge de la 8 la 10.

14 ianuarie. Zău, n-avea rost să se facă atîta zarvă pentru un lucru obișnuit. Oricine s-ar fi repezit în locul meu să-l tragă deoparte pe puștanul acela care o luase razna, nimerind în drumul unei coloane de autobasculante. Petre însă a susținut sus și tare că am făcut „o faptă deosebită". Împreună cu Irina, președinta detașamentului, au vizitat-o în lipsa mea pe mama, transmițîndu-i mulțumiri din partea detașamentului pentru că am salvat un băiețaș de 4 ani de la o primejdie care... etc, etc.

10 februarie. Petre mi-a dat ca sarcină din partea grupei să mă pregătesc pentru a lua cuvîntul la adunarea de detașament ca să vorbesc despre cum învăț eu. Stau și mă întreb: ce voi spune?

...N-am citit mai departe însemnările din carnetul lui Traian Predescu. Ceea ce urma îmi era cunoscut. M-a bucurat însă că aflasem ce influență bună avusese asupra lui Traian colectivul grupei de pionieri.

SANDU ALEXANDRU

Poșta activului pionieresc

fizică. Băieții nu mi-au spus nimic. Pe Petre l-am ocolit în toate recreațiile. Azi dimineață însă, ce să vezi, la ora 8 fix aud o bătaie în ușă. Deschid. În prag, Petre. In spatele lui Petre, Anișoara. In spatele Anișoarei, Tudose. In spatele lui Tudose, Coropcuță. In spatele lui Coropcuță, Adriana. In total, nouă copii, și, vorba lui Peneș-Curcanu, cu sergentul — adică cu mine — zece! Toată grupa. „Am venit să ne facem temele împreună, mi-a spus surizînd Petre. Ne primești?" Ce era să spun... Am dat fuga să fac rost de scaune pentru toată lumea.

18 octombrie. Astăzi am discutat în grupă despre „Timur și băieții săi". Eu am prezentat cartea, iar Anișoara ne-a arătat desenele executate de ea la această carte. A fost o adunare foarte interesantă.

***5 decembrie.* Am luat 8**

A trecut de mult ziua cînd, într-un moment impresionant, tovarășul instructor superior ne-a legat la gît cravata roșie. Anii petrecuți în organizația de pionieri au fost ani de neuitat, ei ne-au ajutat să ne formăm caracterul, să ne pregătim pentru viață. Acum am crescut, sîntem în clasa a VII-a și ne aflăm în pragul împlinirii vîrstei de 14 ani. Vom termina cele 7 clase și, fiecare dintre noi își va alege drumul pe care va merge de acum înainte. Avem însă, cu toții, o fierbinte dorință comună: aceea de a deveni utemiști.

In unitatea noastră s-a organizat cu pionierii claselor a VII-a și a VIII-a studierea Statutului Uniunii Tineretului Muncitor. Am discutat despre cinstea de a fi utemist, despre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un pionier pentru a putea deveni utemist.

Apoi am trecut la studierea capitolelor din Statut. Un tovarăș din comitetul U. T. M. pe școală se întîlnește cu noi și ne ajută. Intotdeauna aceste discuții sînt vii, interesante; pe noi, pionierii, ne interesează să știm cît mai multe lucruri despre tinerii cărora trebuie să le semănăm pentru a merita cinstea de a fi primiți în organizația revoluționară de tineret. Despre acestea toate și despre multe fapte frumoase ale utemiștilor aflăm în aceste întîlniri.

În clasa noastră, din 30 elevi, 29 sînt pionieri. Mulți dintre ei vor împlini, foarte curînd, vîrsta de 14 ani. Impreună ne străduim să fim un detașament bun, să obținem rezultate frumoase la învățătură, să organizăm cît mai interesant activitatea pionierească. Sînt elevi cărora trebuie să le dăm ajutor pentru a fi mai buni la carte. De aceea, Oskar Buchsbaum este ajutat de pionierul Norbert Petri, Elfriede Girtler învață cu Friz Gheorghe, Ciuhandu Gheorghe îi ajută pe Cosma Mircea și Corcoșa Victor. Ne vom strădui ca, la sfîrșitul anului, să nu avem nici un corigent. Aceasta va constitui încă o dovadă a pregătirii noastre pentru marele eveniment pe care l așteptăm.

Pionierii
OLARIU MIHAI
și
KARL GEIGER
cl. a VII-a C,
Școala medie nr. 2,
Timișoara

Fluierul este un tradițional instrument popular. Orchestrele de fluierași smulg întotdeauna ropote de aplauze spectatorilor.

Victor Hulubaș de vorbă cu cititorii

In numărul trecut am încercat să vă descriu cîteva aspecte observate de mine în legătură cu prietenia dintre băieți și fete. Mă bucur că mai mulți cititori au găsit cu cale să mi scrie, pentru a-mi împărtăși părerea lor. Un pionier din Iași îmi spune, printre altele: „Avem un detașament unit. La noi sînt, cum se spune, toți pentru unul și unul pentru toți. Odată, colegul meu de bancă, Andrei, s-a îmbolnăvit și a trebuit să stea acasă, în pat, aproape două săptămîni. Firește, noi l am vizitat foarte des, iar pe Mariana, care locuiește pe o stradă vecină, am rugat-o să se ocupe mai îndeaproape de el. In tot acest timp, Mariana l-a adus de la farmacie medicamentele trebuitoare, a avut grijă să-l convingă să înghită niște pilule amare, pe care Andrei nu le putea suferi, l-a povestit filme, i-a citit cărți interesante. Cînd Andrei s-a însănătoșit, l-a mulțumit Marianei pentru prietenia ei. Noi sîntem însă siguri că Mariana ar fi procedat astfel cu oricare dintre colegii noștri".

Altcineva, de astădată o pionieră din Craiova, mi-a povestit următoarele:

„Nu mi s-a întîmplat să văd în clasa noastră vreun băiat purtîndu-se nepoliticos cu fetele. Dimpotrivă, băieții sînt cuviincioși, buni colegi. Și totuși, iată ce s-a întîmplat acum cîteva zile. Sandu învață slab la matematică, a primit un patru. Tovarășul profesor i-a spus: „Iată, te-ar putea ajuta Sofia! Ce spui, Sofia?" Eu, firește, n-am avut nimic împotrivă, am spus că mă bucur, dar Sandu s-a înroșit deodată ca focul. „A, nu, de ce? Dacă e să mă ajute cineva, atunci să fie tot un băiat!" a bombănit el. Deci, lui Sandu îi e rușine să l ajute o fată. El crede, probabil, că numai din întîmplare învață slab la matematică și că, de fapt, oricum ar fi, e de-ajuns să fii băiat și gata ești mai ceva decît o fată! Tovarășul profesor și colegii l-au mustrat pe Sandu, cerîndu-i să se mai gîndească".

Cititoarea care a trimis această scrisoare are deplină dreptate. Băieții și fetele trebuie să fie prieteni buni, să se respecte reciproc, să se ajute la învățătură, alcătuind un colectiv unit, puternic. Nu există nici cel mai mic motiv care să scuze purtarea lui Sandu, dimpotrivă, purtarea Marianei poate servi multora ca exemplu. Fiți prietenoși unii cu alții, adevărați tovarăși. Țineți minte că, și unii, și alții, sînteți pionieri, că aveți o țintă comună: aceea de a deveni cetățeni de nădejde ai patriei socialiste, fii și fiice devotate partidului nostru drag. Impreună învățați astăzi în școli, împreună veți munci cu hărnicie mîine, făcînd ca patria noastră să fie tot mai înfloritoare!

Instructor de pionieri
VICTOR HULUBAȘ

Joc

Fîntîna

„Fîntîna" este făcută din trei cercuri de aceeași mărime, așezate unul peste altul. (Cercurile, care trebuie să aibă un diametru de 45-50 centimetri, se pot face din vergi subțiri și elastice, legate strîns la capete). La o distanță de patru pași de „fîntînă", de o parte și de alta, se trag două linii. Doi jucători se așază fiecare lîngă una din linii cu fața spre „fîntînă". Unul din ei aruncă mingea de volei în așa fel încît ca să lovească în „fîntînă" și de acolo să sară în direcția „adversarului". Acesta, prinzînd mingea, o aruncă și el în „fîntînă"

Mingea trece de la un jucător la altul pînă în momentul cînd unul din ei va dărîma „fîntîna", lovind cercurile suprapuse cu mingea. Acesta pierde jocul.

De la prietenii tăi — pionierii sovietici

Desigur, ați auzit cu toții despre Artek, minunatul loc de odihnă și petrecere al pionierilor sovietici. El se află în sud, pe malul Mării Negre. De Siberia însă, Artekul este foarte departe. Așa că oamenii sovietici au hotărît să construiască și pentru copiii siberieni un „Artek" al lor. Vă închipuiți, cred, cu cîtă bucurie a fost primită această veste. Pe țărmul Mării Obi. se vor înălța clădiri elegante, suple, luminoase. Pe mare va apare o adevărată flotă... pentru micii locuitori ai noului oraș. Fie că soarele va străluci călduros sau că vîntul puternic va viscoli zăpada, tabăra va fi înveselită de glasurile și jocurile copiilor. Ea va funcționa tot anul.

Pentru cea mai interesantă denumire a taberei, pentru cea mai frumoasă emblemă, pentru imnul noului Artek, s-a organizat un concurs.

Viitoarea tabără siberiană, minunat dar al puterii sovietice, va face viața copiilor siberieni și mai frumoasă, și mai luminoasă...

★

Sașa e în mare încurcătură. Palatul în care a intrat, palat ca de basm, îl vrăjește parcă. Stă în loc și nu se hotărăște încotro s-o apuce... Oare unde să se ducă mai întîi? Fiecare cameră, fiecare etaj ascunde ceva deosebit. Vrei să faci filme, vino! Vrei să dansezi, pregătește-te! Și chiar dacă pe drum ți-au înghețat mîinile și nasul, nu te teme, dezbracă-te în costumul de baie și intră în bazinul de înot — apa este numai bună! Sau poate, aseară, privind cerul înstelat, ți-ai pus sumedenie de întrebări? Urcă-te sus, la ultimul etaj, unde, ca un vrăjitor, telescopul cu ochiul lui ager îți dă răspunsuri uimitoare.

Știți voi, dragi copii, unde se află acest minunat Palat? In raionul „Frunze" din Moscova. El a fost construit de curînd special pentru pionieri. Alături de constructori, și pionierii au dat o mînă de ajutor. Acum, după ce Palatul s-a înălțat, în minunatele lui încăperi ei își petrec timpul liber cît se poate de interesant. Viitorii cercetători se pregătesc de pe acum, alții învață taina culorilor, sau caută secretele florilor... Așa că este ușor de înțeles de ce lui Sașa îi era greu să se hotărască încotro să-și îndrepte pașii.

Pricepere și perseverență

Astă-toamnă, tîrziu, Lucia Melinte s-a hotărît să se înscrie la unul din cercurile Casei pionierilor. Le-a vizitat pe toate. S-a interesat de fiecare dintre ele în parte, cu seriozitate. Apoi a hotărît: „Mă înscriu la cercul de țesătorie". Lucia este, de obicei, tăcută. Fiind vorba însă de Casa pionierilor, de cerc, Lucia a devenit dintr-o dată „vorbăreață". Ii place mult aici. Intîi lucra obiecte ușoare. Semne de carte, broderii simple. Ca pentru începători! Dorința de-a învăța cît mai repede și mai bine lucrul de mînă au făcut-o să vină mereu mai cu drag la cerc. Lucia este elevă a Școlii de 7 ani nr. 4 din Oradea. La școală are numai medii de 9 și 10.

De curînd, a început să lucreze la reprezentarea chipului marelui Lenin pe o frumoasă țesătură. Cu fiecare oră, portretul se conturează, capătă viață. Chipul lui Lenin parcă îi zîmbește. Această operă artistică o creează cu perseverență și dragoste Lucia. În adîncul sufletului, Lucia simte o mare bucurie.

OANA MAGDU

Pionierul Macamete Adrian din clasa a VII-a A, de la Școala de 7 ani nr. 52 din București, este un elev bun la învățătură, are numai medii de 9 și 10. In timpul liber, îl place să meșterească tot felul de lucruri. Iată-l reparînd clanța de la ușa casei.

Imaginați-vă, dragi prieteni, o curte, frumos împrejmuită, unde se înalță, impunătoare, o clădire cu multe încăperi. La intrare străjuiesc doi plopi mari. Intr-o parte, se înalță magaziile de cereale și crescătoria de păsări. Această construcție este o frumoasă machetă la care lucrează cu multă migală pionierul Nica Radu de la Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Craiova. Ea reprezintă sediul unei gospodării agricole colective. Cu ajutorul placajului, al pînzei de traforaj și al celorlalte unelte din trusa sa el taie, încheie și vopsește atent.

Din felul cum lucrează Radu, se vede dragostea sa pentru gospodăriile agricole colective, care aduc belșug și fericire țăranilor muncitori.

Asemenea lui mai sînt și alți pionieri de la Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Craiova.

Cum va fi vremea?

Buzău, pioniera Jilăveanu Mariana, membră a cercului micilor meteorologi, le arată elevilor cele constatate cu ajutorul stației meteorologice. Astăzi, la ora 7, temperatura aerului a fost de — 8⁰, presiunea atmosferică de 765 mm, direcția vîntului, din vest. Apoi urmează și alte fenomene meteorologice iar la sfîrșit, timpul probabil.

Mariana privește cu atenție barometrul, giruieta, pluviometrul. Cu un carnețel în mînă, notează de zor. Gînditoare, începe apoi să facă „pronosticul". Dacă bate Băltărețul din sud-est, în două zile plouă cu siguranță.

Austrul arată secetă, ger uscat. Și așa, repetă în gînd și alte indicii. Anul acesta a învățat doar atît de multe lucruri interesante la capitolul despre climă... După ce a „stabilit" timpul probabil, cere sfatul tovarășului profesor și...

Pe o tablă școlară așezată în holul Casei de copii școlari „Olga Bancic" din

Și, dovadă că știu să aplice practic cele învățate la orele de geografie fizică, buletinul anunțat la radio. De foarte multe ori, timpul probabil „stabilit" de el corespunde celui anunțat la radio.

CRISTINA ANDREI

Un miliard de kilometri fără reparații

Nu e nici o greșeală. Titlul a fost citit exact: un miliard de kilometri fără reparații! Un mi-li-ard... Dați-mi voie, nu mă întrerupeți... știu ce vreți să spuneți... Că e cu neputință, sau că e cu putință doar pentru navele cosmice... Ei bine, nu! E vorba de un miliard de kilometri foarte pămînteni. L-au străbătut nu cine știe ce încercați sutamiiști ai volanului, ci niște copii, colegi de-ai voștri. Căci cine nu aleargă la geografie, zilnic, ba de la pol la pol, ba de pe un meridian pe altul, înconjurînd cu bețigașul în mînă în cîteva secunde oceane, mări și continente? Viteza ne-o dă scara de proporție: un centimetru de pe planiglob este egal aproape cu o sută de kilometri. Cum stați cu reparațiile însă? Vreți să scoateți la iveală planiglobul vostru primit nou nouț la începutul anului?

— E în camera hărților.

— Nu e acolo. L-au pus cei dintr-a VI-a în dulap.

— L-am căutat eu adineaori... Dar poate că e pe dulap sau după...

— Stiu. O clipă numai: e după soba de teracotă...

— Nu vă deranjați. Îl văd...

— Unde?

Oriunde ar fi. Văd orice hartă pusă la întîmplare... Nu e o hartă scorojită, descleiată și scămoșată?

— Aceasta-i soarta hărților... Lucrăm oră de oră cu ele, nu stau o clipă...

Intr-adevăr, nu stau o clipă... cum trebuie. Sînt unii care le atîrnă în cuier, alții le agață de ferestre, unii le bat în pioneze... Cînd sună, se reped 3—4 să le facă sul și le împăturesc pe față și alți 3—4 trag care încotro ca să le ducă în cancelarie...

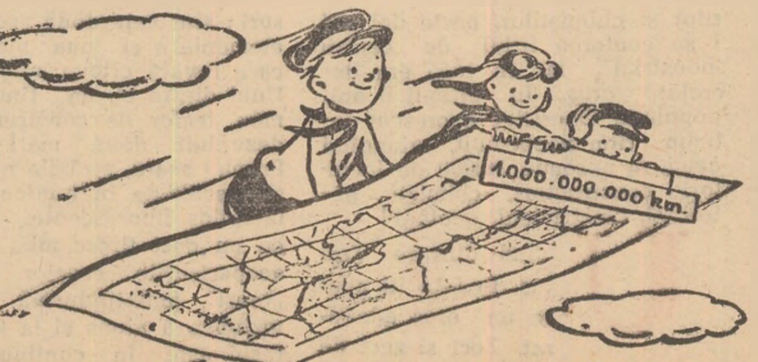
— Pe urmă însă, trebuie să știți, le reparăm.

Știu. Am văzut o Groenlandă lipită la ecuator și Nilul cu cele 72 de guri vărsîndu-se în... Sahara, croindu-și drum printr-o copaie de pap cizmăresc. Dar bine că ați vorbit de reparații. Aici am vrut să ajung... Ascultați-mă: nu vă mai reparați hărțile! Dați-mi voie, nu mă întrerupeți... Știu ce vreți să spuneți... Că unele sînt rupte, sfîșiate, deși le-ați primit noi la începutul anului școlar... E adevărat. Pe acestea îndreptați-le... Cu toate celelalte însă lucrați în așa fel încît să nu mai fie nevoie de reparații nici după un miliard de kilometri... Faceți cîteva rastele pentru hărți, pe care să se odihnească în lungime și pe obiecte. Lipiți pe fiecare cîte o etichetă. De ce să cauți harta imperiului roman printre izobare și izoterme? Executați apoi cîteva stative... Să stea în fiecare clasă cîte unul, cu brațele desfăcute... Dați la rîndea cîteva bețigașe indicatoare. De ce să arătați pe hartă cu compasul sau cu tocul rezervor?

— Și altceva?

Atît. O să străbateți, vă asigur, și voi, un miliard de kilometri fără reparații.

MIRCEA SÎNTIMBREANU

Grivița EROICĂ

Guvernanții burghezi plănuiseră să iasă din puternica criză economică a anilor 1929—1933 pe spinarea oamenilor muncii, care se zbăteau în lipsuri. Fiecare al treilea salariat urma să fie concediat. Fiecărui salariat urma să i se scadă din salariu 6 părți din zece. Guvernanții burghezi plănuiseră să arunce poporul pradă celei mai crunte mizerii.

Partidul Comunist Romîn, însă, în adîncă ilegalitate, organizează lupta muncitorilor. In întreaga țară au loc greve împotriva concedierilor, șomajului și a reducerii salariilor. Se constituie Comitetul de acțiune pe țară al muncitorilor ceferiști, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej.

In ianuarie-februarie 1933, muncitorimea ceferistă pornește lupta. La indicația partidului, ceferiștii declară grevă, ocupînd totodată atelierele. Siguranța și poliția arestează o parte din conducătorii ceferiști, printre care și pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Dar toate aceste arestări provoacă ura și mai adîncă a muncitorilor împotriva exploatatorilor. După greva din 2 februarie 1933, la 15 februarie — același an — muncitorimea ceferistă din București, indignată de măsurile criminale luate de guvernul burghezo-moșieresc, declară grevă. 7.000 de ceferiști, conduși de partid, se baricadează în curtea Atelierelor C.F.R. „Grivița". Sînt ferm hotărîți să lupte pînă la capăt pentru eliberarea conducătorilor lor arestați, pentru pîine, pentru drepturile lor.

In țară au loc, de asemenea, greve ale muncitorilor ceferiști la Cluj, la Iași etc.

Inspăimîntată de lupta muncitorilor, burghezia recurge la cel mai odios mijloc al ei de luptă împotriva poporului — asasinatul.

La Grivița este trimisă armata. Muncitorii, îmbărbătați de cuvîntul de luptă al celor mai vajnici dintre ei — comuniștii — nu dau înapoi însă. Atunci, armata primește ordin să tragă în plin. Zeci de ceferiști cad uciși mișelește; printre ei, comunistul Dumitru Popa, utecistul Vasile Roaită — rămas pînă la moarte la postul încredințat de partid, la sirenă.

Ei au murit încleștați în lupta cea grea cu burghezomoșierimea, au murit luptînd pentru viața noastră fericită de azi.

Sîngeroasa represiune de la Grivița a abătut asupra călăilor burghezo-moșierești un val de proteste ale muncitorilor din întreaga lume.

Sîngeroasa represiune n-a putut stăvili lupta proletariatului romîn. Și astăzi, amintindu-ne de eroicii luptători ceferiști, ne gîndim că un pas înainte, spre viața fericită ce o trăim, a fost făcut de eroii de la Grivița.

Lupta lor nu o vom uita nicicînd!

„Grivița 1933" pictură de Gavril Mikl

L-am cunoscut pe Roaită

Mi-l amintesc ca acum — lucra la secția sudură. Era reținut la vorbă, dar curajos, gata oricînd să sară în ajutorul tovarășilor săi de muncă. Pe atunci, noi, muncitorii ceferiști, lucram în condiții grele, cu utilaj primitiv. Atelierele erau niște maghernițe înegrite, în care iarna bătea viscolul ca afară. Alături de alți uteciști din ateliere, Roaită se ridica hotărît împotriva patronilor, difuzînd manifeste, ducînd cu curaj cuvîntul de luptă al partidului în rîndurile tovarășilor săi, în rîndurile uteciștilor.

Cînd, în 1931, direcția a hotărît să blocheze salariile muncitorilor, pînă la achitarea completă a datoriilor făcute de muncitori (datorii umflate din pricina amenzilor), Roaită a protestat energic, în numele ucenicilor, pentru care măsura aceasta ticăloasă era foarte grea. Era grea și nedreaptă, deoarece și așa, ucenicii primeau un salariu extrem de mic. Și cum cărțile și rechizitele erau trecute în contul salariului, ucenicii urmau să nu mai primească nici un leu. Datorită protestului hotărît al muncitorilor, direcția a fost nevoită să achite salariile blocate.

Domnilor de la direcție nu le plăcuse însă că Roaită i-a înfruntat, și, nu peste mult timp, a fost transferat disciplinar la Turnu-Severin. A revenit la București, în urma protestului energic al tovarășilor lui din atelier.

Au avut apoi loc marile lupte greviste din februarie 1933. Sub conducerea partidului, muncitorii s-au ridicat hotărîți împotriva asupritorilc gimului bu moșieresc. în timpul m ve din 15-bruarie 1933, la Atelierele sirena a sunat necontenit, c muncitorii la luptă hotărît. zeam sunînd cu înverșun îmbărbăta. Pichetul alcă ucenici, însărcinat să trac na, era la post. Cel care în fruntea ucenicilor de utecistul Vasile Roaită!

Nemuritoare rămîne în amintirea tineretului figura utecistului Vasile Roaită, căzut eroic în lupta dusă de clasa muncitoare, sub conducerea partidului, împotriva regimului de teroare burghezo - moșieresc, pentru o viață mai bună.

Desenul alăturat, care îl înfățișează pe Roaită la sirenă, este desenat de utemistul PECENCU VICTOR, elev în anul III la Școala profesională de pe lîngă Atelierele C.F.R. „GRIVIȚA ROȘIE".

Tînărul utecist, educat tid, nu s-a temut nici în fa pelor înarmate pînă în di mise în după-amiaza zilei februarie la Grivița. Noap treagă a sunat sirena, m mai cu înverșunare, che luptă. Neînfricatul utecist la datorie în zorii zilei de bruarie. A căzut, străpu gloanțe, cu mîna încleșt sirenă...

Vasile Roaită, tînărul neînfricat, și-a jertfit vi cînd nu împlinise încă Alături de ceilalți eroi ai muncitoare, el și-a jertfi pentru ca voi, dragi c trăiți astăzi o copilărie fer

ION STANCU
maistru fierar, secția va
Atelierele C.F.R.-„Grivița

Noul oraș de pe Trotuș

ONEȘTI

Cît vezi cu ochii, pe lunca Trotușului, la Borzești se întinde un vast șantier. Acolo se înalță o „cetate" a industriei noastre, un mare complex de fabrici și combinate chimice. Lista produselor fabricate din petrol, gaze naturale și sare în instalațiile moderne și complicate, este mult prea lungă s-o putem cuprinde aici. Să pomenim totuși cîteva: cauciuc sintetic, mase plastice, sodă, benzină, uleiuri minerale. Au întrebuințări multiple și felurite, dovedindu-se de o mare valoare pentru economia noastră națională și pentru bunăstarea oamenilor muncii. Firesc, apariția noului centru industrial a făcut să crească în preajmă un oraș nou. Loc potrivit pentru „capitala" uriașului complex chimic de la Borzești a fost ales un platou de pe malul drept al Trotușului, chiar în vatra satului Onești. Cine auzise, pînă nu de mult, de numele acestei așezări de răzeși, chirigii și muncitori forestieri? Făbricuța de cherestea și moara fondată cu peste un veac în urmă nu reușiseră să-i aducă nici măcar o faimă locală. Astăzi însă faima Oneștilor s-a dus în toată țara: **un nou oraș pe harta patriei!**

Evoluția acestei localități a fost atît de uluitoare, încît merită să fie consemnată în cronica zilelor noastre. În 1952, cînd primii constructori au coborît pe Trotuș, Oneștiul se înfățișa ca o așezare rurală anonimă, cu case obișnuite, numărînd vreo 3.000 de suflete. Ridicată de asaltul constructorilor și chimiștilor, peste doi ani i se conferea titlul de „centru industrial", iar în 1955 era decretată *oraș*. În ultimii 8 ani, populația Oneștilor a crescut într-un ritm neobișnuit, ajungînd acum la aproape 30.000 de locuitori: constructori, chimiști, petroliști, electricieni, geologi!

Urcînd dinspre Trotuș, în față îți apare un oraș adevărat. Zeci și zeci de blocuri noi, masive, se aliniază de-a lungul străzilor drepte, asfaltate. Între ele se întind largi spații plantate cu pomi și flori, încît noile locuințe, vopsite în culori pastel, cu balcoane frumoase și ferestre mari, luminoase, par niște vile cuprinse într-un parc modern. Magazine — la tot pasul. S-au mai construit: o fabrică de pîine, o creșă, un cămin de copii — toate date în folosință abia de cîteva luni. De îndată ce te apropii, îți atrag atenția două clădiri mari, cu intrări largi, din interiorul cărora răzbate o veselă larmă de glasuri: sînt cele două școli — una elementară și una medie — în care învață cîteva sute de elevi. Unul dintre ei, un țînc tare inimos, fecior de constructor, mi-a dezvăluit două mari surprize. Prima: seara, străzile noului oraș sînt scăldate în lumina feerică a lămpilor fluorescente. A doua: cu un gest firesc mi-a arătat pe acoperișurile caselor zecile de „teuri", anunțîndu-mă că televiziunea a ajuns și la Onești. Orașul este în continuă dezvoltare, oferind în bună parte imaginea orașului-șantier. Noi cvartale, cu zeci de blocuri, sînt în construcție. Pînă acum au fost date în folosință aproape 3.000 de apartamente.

Orașul va mai fi înzestrat cu o casă de cultură avînd o sală de spectacole cu 800 locuri, un mare cinematograf, o cantină restaurant, un spital, noi magazine moderne. Cu ce încă se va mai mîndri orașul de mîine? Pe evantaiul de luncă de pe malul rîului Casin, care ocolește orașul pe la sud, oneștenii tineri (7 din 10 oameni întîlniți pe străzile din Onești sînt tineri!) vor amenaja un frumos complex sportiv, iar pe Trotuș, unde se află în construcție un mare lac de acumulare pentru complexul petrochimic, va fi o bază nautică. La poalele dealului Cuciur, în vecinătatea pădurii cu aer tare, ozonat, topometrii au fixat perimetrul unui mare centru școlar profesional, unde se vor pregăti sute și mii de muncitori calificați pentru complexul industrial.

Gospodarii și edilii noului oraș de pe Trotuș adaugă necontenit proaspătului lor oraș alte noi elemente de confort și frumos, făcînd-o tot mai atrăgătoare și mai ospitalieră. Un oraș modern, demn de epoca noastră socialistă.

I. CIURDAȘU

Aspect

ssy

a re-
ghezo-
Atunci,
rii gre-
-16 fe-
Grivița,
iemind
O au-
re, ne
uit din
ă sire-
se afla
ci era

e par-
ța tru-
ți, tri-
de 15
ea în-
i tare,
nind la
căzut
16 fe-
ns de
ată pe

nimos,
ța pe
19 ani.
clasei
viața
pii, să
icită.

goane,
Roșie"

În satul lui Tănase Baboș

— ...Și unde ziceai că era mărul acela?

Tănase Baboș rămase o clipă pe gînduri. Apoi, cu voce înceată, ca și cum sieși și-ar fi vorbit, începu povestea...

— Pe colină, singuratică, era un fel de colibă, un adăpost de lemn acoperit cu paie. În față, un măr firav, bătut de vînturi, gata să se usuce. Mai încolo, alte asemenea case mici și zgribulite. În coliba de pe colină locuia o familie. Nouă suflete într-o încăpere. Familia mea. Tata, mama, cinci băieți și două fete. Cu toții, de la mic pînă la cel mai mare, eram slugi. Mîncam ce apucam. Vara, mergeam cu oile stăpînului pe munte. La școală nu umblam decît iarna, fiecare pe rînd. O zi-două pe săptămînă, căci n-aveam ce îmbrăca. Biata mamă, ce greu îi era să ne facă dreptate cînd ne certam pe singurele ghete din casă! Mult au trudit părinții noștri ca să ne crească. Ne măsuram cu crestături pe mărul din fața casei ca să vedem cît ne înălțasem. Îndrăgisem cu toții copacul acesta. Era singura noastră jucărie. Ne urcam în el, după păsări, ne făceam culcușuri, ne ascundeam...

— De ce l-ai tăiat atunci?

— Nu se putea altfel. Vedeți strada aceasta? Toată este nouă. Optzeci de case construite doar în cîțiva ani. Iată și casa mea, aceasta cu etaj. Mărul (de altfel era și cam uscat) ar fi stricat linia străzii și noi ținem la lucrul acesta. Vrem să ne facem comuna ca un orășel. Lumină electrică avem, cinematograf, de asemenea, dispensar, cămin cultural, grădiniță... Gospodăria noastră colectivă e milionară!

— În casa aceasta cu etaj locuiți toată familia?

— Nu. Din bordeiul de odinioară au ieșit șapte frați, care au arătat că știu să învețe, să muncească pămîntul, să construiască. Acum fiecare dintre noi are casa lui, ca aceasta, a mea. Cu mobilă nouă, lumină electrică, aparat de radio. Și frații mei sînt colectiviști. Tata este bătrîn, dar a ținut morțiș să muncească tot la animale. Așa că-i la sectorul zootehnic. Numai să-l auziți cu cită mîndrie povestește el despre cele peste 1.300 de oi, despre sutele de vaci.

Am vizitat gospodăria. Bătrînul colectivist Baboș are de ce să fie mîndru. Bunăstarea s-a statornicit în casa tuturor colectiviștilor. Gheorghe Turba, cel cu șase copii, cel mai sărac om din sat, care locuia, de asemenea, într-un bordei, are și el casă nouă. De mulți ani comunistul Gh. Turba este fruntaș al gospodăriei. Și ca el sînt mulți...

— Vreți să mergem la căminul cultural? îmi întrerupe gîndurile noul meu prieten, tovarășul Tănase Baboș. Are program echipa de tineret a colectivei. Să vedeți ce frumos o să fie!

...Într-adevăr, îți trebuie timp să cunoști în amănunțime viața nouă a țăranilor din Archita, regiunea Brașov. O viață tot mai îmbelșugată, rod al muncii înfrățite în marea familie a gospodăriei agricole colective.

E. TOFAN

O brigadă entuziastă

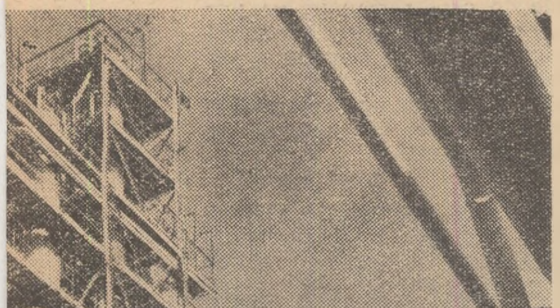
Lopețile pline cu pămînt sînt săltate cu vioiciune. Încă una și încă una... Nenumărate... Locul unde se va înălța viitoarea construcție se conturează tot mai precis. Zeci de metri cubi de pămînt sînt săpați. Se pregătește cimentul... Utemiștii din brigada de muncă patriotică de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iași, însuflețiți, dau ajutor constructorilor. Se împart pe echipe. Mihai Vasiliu ajută la descărcat materiale, tînăra Macovei la măsurat, Radu Benchea la stivuit.

...S-a înserat. Tineri veseli se îndreaptă spre clădirea elegantă, prietenoasă, luminată cu dărnicie. Este noua Casă de cultură a sindicatelor. Pe scările ei urcă tocmai un grup de tineri muncitori. Discută cu aprindere despre o piesă de teatru văzută de curînd împreună. Sînt aceiași tineri care, nu cu mult timp în urmă, îmbrăcați în salopete, cu drapelul brigăzii în frunte, cîntînd inimoși, se îndreptau aci, spre... șantierul casei de cultură, la muncă patriotică. Aceiași care ajutaseră la plantarea unei păduri, la pietruirea mai multor șosele, la construirea frumoasei pasarele de la Socola...

Pe piepturile harnicilor tineri strălucește de mult insigna de brigadier fruntaș, imbold pentru noi succese, cu care vor să întîmpine sărbătoarea alegerilor. Mulți vor vota pentru prima dată. Dar, au zis ei, evenimentul trebuie întîmpinat cum se cuvine! Propuneri au fost multe: „Se vor demola în vederea noilor construcții patru case vechi; să ajutăm și noi... Să colectăm 115 tone fier vechi, iar la ridicarea noilor blocuri din strada C. I. Parhon să ajutăm la construirea a trei apartamente"...

Brigada a doua de muncă patriotică, de la secția vagoane, poate fi întîlnită adesea pe unul sau pe altul din șantierele Iașului. Hotărîrea lor de a întîmpina cu noi succese alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare se împlinește!

AL. MIHU

de la Rafinăria nr. 10 Onești

Mereu înainte

Săptămîna trecută, ziarele au adus o veste importantă: Comunicatul Direcției Centrale de Statistică asupra îndeplinirii Planului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1960. Cifrele, datele cuprinse în acest comunicat ne au bucurat pe toți deopotrivă. In anul ce a trecut, clasa noastră muncitoare, țărănimea muncitoare, întregul nostru popor condus de partid a dăruit patriei mai multe minereuri, mai mult oțel și mai multă fontă, mai multe mașini, mai multe țesături și haine, mai multă pîine.

In cursul anului 1960 au fost puse în funcțiune noi importante uzine și fabrici, au fost ridicate noi secții pe lîngă cele existente la o serie întreagă de uzine și fabrici. Industria noastră socialistă a înzestrat agricultura cu o mare armată de mașini și unelte moderne. Agricultura a primit, în 1960, 11.500 tractoare, 14.500 semănători mecanice, 5.480 combine precum și alte numeroase mașini și utilaje agricole.

Măsurile de îmbunătățire a salarizării, luate de partid și guvern în 1959 și 1960, au dus la ridicarea însemnată a veniturilor tuturor categoriilor de salariați. Mereu înainte pe calea spre fericire, în anul ce a trecut, sub conducerea partidului, ne am îmbogățit și mai mult traiul. 28.000 de apartamente au fost date în folosința oamenilor muncii numai din locuințele construite din fondurile statului... Din bugetul patriei noastre, 3,5 miliarde s-au cheltuit pentru ca tu, iubite cititor, tu și colegii tăi să aveți clase tot mai multe, mai încăpătoare și mai luminoase, pentru ca tu și colegii tăi să primiți gratuit manuale școlare, pentru ca și în cele mai îndepărtate colțuri ale țării să înflorească noi și frumoase localuri de școală.

Numai în anul școlar în care ne aflăm, au fost cuprinși în învățămîntul de toate gradele peste 2,8 milioane elevi și studenți. An de an, statul nostru democrat popular, împlinind minunata sarcină trasată de partid urmărește să înfăptuiască generalizarea învățămîntului de 7 ani. Astfel, în anul școlar 1960—1961, din fiecare sută de elevi care au absolvit clasa a IV-a, 96 urmează cursurile claselor a V a...

După cum vedeți, dragi copii, 1960 a fost un an bogat. Bogăția lui se datorește hărniciei cu care oamenii muncii din patria noastră, întregul nostru popor, au împlinit în viață sarcinile mărețe trasate de partid. Indeplinirea Planului de Stat pe 1960 este un pas înainte spre împlinirea cu succes a sarcinilor trasate de planul de dezvoltare a economiei naționale, elaborat pe baza Directivelor celui de-al III lea Congres al partidului.

Mereu înainte, poporul nostru harnic și muncitor pășește încrezător, sub conducerea partidului, spre desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră.

Popoarele coloniale acuză

Nu cu multă vreme în urmă, un înalt funcționar al administrației din colonia portugheză Angola declara: „Învățămîntul în Angola se află exact în aceeași stare ca acum 500 de ani". Nu știu ce a simțit funcționarul portughez cînd a rostit cuvintele acestea. Un lucru este însă sigur: că ele înfățișează un mare și zguduitor adevăr. Datele oficiale arată, fără putință de tăgadă: 3.300.000 de tineri care trăiesc în coloniile portugheze din Africa sînt analfabeți. Aceasta înseamnă cam 94 la sută din totalul tinerilor din aceste teritorii... Vouă, dragi cititori, deprinși a cunoaște bucuria învățării slovei în școli mari, însorite, vă e greu să vă închipuiți mîhnirea unui copil negru căruia nu-i e îngăduită învățătura. Voios și fără preget ar străbate el kilometri prin junglă, dac-ar ști că la capătul drumului îl așteaptă o așezare, oricît de umilă, care să se cheme școală. Dar, de cele mai multe ori, o asemenea așezare nu există.

Graiul cifrelor e limpede și necruțător. În Somalia franceză, numai 3 la sută din copiii băștinașilor învață carte, iar în cea britanică numai 2 la sută. In 1958, în dominionul englez Tanganika, 75 la sută din copiii africani nu mergeau la școală. In Algeria, care se mai află în ghearele colonialiștilor francezi, patru milioane de algerieni sînt analfabeți. In Oman, teritoriu care numără un milion de locuitori, nu se află decît o singură școală elementară!

Iată, așadar, în adevărata ei lumină „opera civilizatoare" pe care au săvîrșit-o colonialiștii în țările pe care le asupresc.

Numărul total al copiilor de vîrstă școlară din Africa este de 25 milioane. Din aceștia, 17 milioane nu au posibilitatea să învețe de loc, iar din restul de 8 milioane foarte puțini termină cursul elementar. S-a făcut socoteala că, pentru ca toți copiii africani să poată sorbi lumina cărții, ar fi nevoie de încă 365.000 învățători și de cam tot atîtea săli de clasă.

Dar popoarele africane sînt hotărîte să curme întunericul, neștiința, lipsa de școli. Și primul pas pe drumul acesta este alungarea tuturor colonialiștilor, eliberarea fiecărui colțișor de pămînt african. Iar în lupta aceasta eroică, popoarele Africii sînt sprijinite de toți oamenii cinstiți din lume.

VASILE MĂNUCEANU

Copilărie furată

De multe ori, ascultînd basmele pe care bunica vi le deapănă cu voce caldă, ați simțit dorința fierbinte de a veni în ajutorul celor năpăstuiți, de a veni în ajutorul Cenușeresei, istovită de muncă și lipsită de bucurii. Și, fără îndoială, v-ați întrebat: cum poate fi pusă la munci atît de grele o fetiță, un copil ca și voi? Dar... pînă la urmă totul se sfîrșea cu bine, iar voi respirați ușurați: bine că a fost numai o poveste! Da, o poveste. Dar, ascultați, dragii mei, o poveste adevărată, zguduitoare, pe care nu o spune nici o bunicuță, dar pe care o trăiesc copiii din îndepărtatul Iran. In această țară, pe care clasele exploatatoare iraniene și imperialiștii au adus-o într-o cruntă mizerie, viața copiilor e nebănuit de grea.

De la o vîrstă fragedă, copiii sînt nevoiți să muncească pentru a-și duce de azi pe mîine viața lor chinuită. Unii dintre ei n-au împlinit încă 4 ani, dar cu mîinile plăpînde — care n-au ținut încă o jucărie — țes cunoscutele covoare persane (așa cum ilustrează fotografia de mai sus). Muncă grea și migăloasă, istovitoare pentru vîrsta lor fragedă. Scamele îi îneacă, spinarea încovoiată îi doare. Dar toate acestea nu-l interesează pe patron. Singura lui grijă e să vîndă cît mai bine covoarele, să-și mărească veniturile. Pentru un covor de 4 m.p., cinci fetițe lucrează timp de 3 ani. Anii copilăriei lor se scurg lîngă războiul de țesut și covorul crește, crește, și parcă nu se mai termină. Dar alături de florile gingașe ale covoarelor udate cu lacrimi, crește și ura copiilor față de cei ce le-au furat copilăria; ura lor, a părinților și a tuturor celor asupriți, care luptă pentru o viață omenească. Și fără îndoială că lupta poporului iranian va curma pînă la urmă odiosul regim de exploatare din Iran.

U. R. S. S. a deschis primul traseu interplanetar

Lansarea cu succes a unei rachete cosmice în direcția planetei Venus

• De pe un satelit greu al Pămîntului, o rachetă cosmică dirijată a plasat o stație interplanetară automată în direcția planetei Venus • Stațiunea va ajunge în regiunea planetei Venus în cea de-a doua jumătate a lunii mai

LANSAREA CU SUCCES A RACHETEI COSMICE IN DIRECȚIA PLANETEI VENUS INAUGUREAZĂ PRIMUL TRASEU INTERPLANETAR SPRE PLANETELE SISTEMULUI SOLAR

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: In conformitate cu programul de cercetări a spațiului cosmic, la 12 februarie 1961, în Uniunea Sovietică a fost plasat pe orbită cu ajutorul unei rachete perfecționate cu mai multe trepte un satelit artificial greu al Pămîntului.

IN ACEEAȘI ZI, DE PE SATELIT S-A DESPRINS O RACHETĂ COSMICĂ DIRIJATA, CARE A PLASAT O STAȚIUNE INTERPLANETARĂ AUTOMATĂ PE O TRAIECTORIE IN DIRECȚIA PLANETEI VENUS.

Stațiunea interplanetară automată va ajunge în regiunea planetei Venus în cea de-a doua jumătate a lunii mai 1961. Această lansare a avut ca principale obiective verificarea metodelor de plasare a unui obiect cosmic pe un traseu interplanetar, verificarea legăturii prin radio la distanțe excepțional de mari și a dirijării unei stațiuni cosmice, precizarea amploarei sistemului solar și efectuarea unor cercetări fizice în Cosmos.

Aparatajul instalat pe bordul stațiunii interplanetare funcționează normal. Stațiunea interplanetară automată cîntărește 643,5 kg.

Emisiunile radio de pe stațiunea interplanetară automată se efectuează pe frecvența de 922,8 mgH, potrivit unor comenzi de pe Pămînt.

Pe stațiunea interplanetară automată se află un fanion cu stema de stat a U.R.S.S.

Un centru special de măsurători efectuează observațiile asupra zborului stațiunii interplanetare automate.

Potrivit datelor obținute, **STAȚIUNEA INTERPLANETARĂ AUTOMATĂ SE DEPLASEAZĂ PE O ORBITĂ APROPIATĂ DE CEA STABILITĂ PRIN CALCUL.**

La 12 februarie 1961, la ora 12,00 — ora Moscovei, stațiunea se afla la o distanță de 126.300 km. de suprafața Pămîntului, deasupra unui punct de pe suprafața Pămîntului cu coordonatele geografice de 86 grade 40 minute longitudine estică și 6 grade 04 minute latitudine nordică.

Admirația savanților din toată lumea

„U. R. S. S. are un mare avans față de S. U. A."

La Cambridge, (Massachusetts), *dr. Edward Lilley*, astronom al Universității Harvard, a declarat că *„Uniunea Sovietică are un mare avans față de Statele Unite"*.

I. M. Levitt, directorul Planetariumului din Philadelphia, a declarat că *„timpul de aproape 100 de zile prevăzut pentru ca racheta sovietică să ajungă la Venus este remarcabil de scurt. Timpul normal, pe orbita cea mai economică, este de 146 zile"*.

„O acțiune deosebit de interesantă și emoționantă"

Harry Massey, președintele Comitetului englez pentru cercetarea spațiului cosmic, cunoscut om de știință englez, a apreciat mult noua realizare a oamenilor sovietici — lansarea stațiunii interplanetare în direcția planetei Venus — subliniind că ei au inițiat *„o acțiune deosebit de interesantă și emoționantă"*. Potrivit afirmațiilor lui Massey, *este deosebit de interesant faptul că stațiunea interplanetară a fost lansată de pe un satelit greu al Pămîntului.*

„Mărturie uimitoare a progresului științei și tehnicii sovietice"

Takeuti, asistent la Observatorul astronomic din Tokio: *Lansarea stațiunii interplanetare automate este o nouă mărturie uimitoare a progresului științei și tehnicii sovietice.*

Stația interplanetară sovietică continuă zborul pe traseul stabilit

Stația interplanetară automată își continuă zborul pe traseul stabilit. La 13 februarie 1961, în jurul orei 12, stația se afla la o distanță de 488.900 km. de Pămînt.

MĂSURĂTORILE EFECTUATE ASUPRA TRAIECTORIEI AU ARĂTAT CĂ SATELITUL ARTIFICIAL GREU A FOST PLASAT CU O MARE PRECIZIE PE ORBITĂ, IN JURUL PĂMÎNTULUI, STABILITĂ PRIN CALCULE. Racheta cosmică, care s-a desprins de pe satelit, a asigurat plasarea cu precizie a stației interplanetare automate pe o traiectorie în direcția planetei Venus.

La 13 februarie ora 12 viteza cu care stația se îndepărta de Pămînt era de 4.050 metri pe secundă. Peste cîteva zile stația interplanetară automată va ieși din așa-numita sferă a gravitației terestre și va avea o viteză de ceva mai puțin de 4 km. pe secundă.

Aparatajul științific de pe bordul stației interplanetare automate este destinat studierii razelor cosmice, a cîmpurilor magnetice, a materiei interplanetare și înregistrării ciocnirilor cu micrometeoriții.

In perioada de emisie, alimentarea aparatelor aflate pe bord se face de la surse chimice de curent. In timpul zborului are loc o completare continuă cu energie de la bateriile solare. Iluminarea continuă a bateriilor solare, pentru a se obține maximum de energie de la acestea, este asigurată printr un sistem de orientare solară.

DUPĂ LANSARE A FOST STABILITĂ DE DOUĂ ORI LEGĂTURA CU STAȚIA INTERPLANETARĂ AUTOMATĂ.

Automatizarea și căile ferate

„Circulație cît mai intensă, viteze cît mai mari, în condiții de siguranță absolută" — iată ce urmăresc lucrătorii de la căile ferate în activitatea lor. În această privință, tehnica modernă a automatizării le este de un mare ajutor feroviarilor. Ea se aplică tot mai des sub formă de mecanizare: în stațiile de cale ferată se montează instalații electrodinamice care permit manevrarea oricărui macaz prin simpla apăsare a unui buton, fără a mai fi nevoie de munca grea a acarilor.

În afară de aceasta, pe unele dintre liniile ferate ale patriei noastre se instalează așa-numitul „bloc-automat". Cu ajutorul lui, înseși trenurile aflate în circulație pun în funcțiune, automat, o serie de semnale pentru trenurile aflate în urma lor. Iată, de pildă, distanța dintre stațiile A și B, — se imparte, să zicem, în patru secțiuni. Intrarea trenului pe cea de a doua secțiune „de bloc" este urmată de aprinderea automată, pe prima secțiune, a unei lumini galbene-portocalii care, pentru mecanic, înseamnă: „atenție, este liber un singur sector de bloc". Trenul trece mai departe, iar luminile de altă culoare aprinse automat semnalizează: „sînt libere două... trei sectoare „de bloc".

Prin urmare, pe astfel de linii, între două stații, pot circula mai multe trenuri (atîtea cîte sectoare de bloc există). Așadar, blocul automat permite o sporire considerabilă a circulației pe calea ferată. La noi, în anii viitori, vor fi mecanizate și centralizate circa 40 la sută din macazurile de pe liniile cu mare trafic și vor fi instalate blocuri automate pe o lungime de 1.000 km pe linii principale.

În continuare, se va putea trece la o fază și mai avansată a automatizării feroviare: un singur om (operatorul-dispecer) va comanda macazurile din 10—12 stații aflate pe o anumită porțiune de linie. Pe un panou luminos din fața sa el va urmări schema tuturor liniilor și macazurilor din stațiile de care răspunde, va putea stabili imediat parcursul oricărui tren în circulație de pe acea porțiune.

An de an, munca ceferiștilor noștri devine mai ușoară și mai interesantă.

DEM. URMĂ

Comentariile presei internaționale

UNITED PRESS INTERNATIONAL (S.U.A.): „Fapta eroică a oamenilor de știință, inginerilor și muncitorilor sovietici este *„o realizare fantastică în domeniul construcțiilor de rachete"*. Intr-o știre din Washington, corespondentul acestei agenții arată că, după părerea experților americani în probleme cosmice, *„prin lansarea unei rachete în direcția planetei Venus Uniunea Sovietică a depășit aproape cu 3 ani o astfel de lansare proiectată de Statele Unite"*.

*

COMBAT (Franța): „Pentru prima oară în istoria omenirii, un proiectil cosmic a fost îndreptat spre Venus. Pentru prima oară lansarea a fost înfăptuită cu ajutorul unui satelit artificial, plasat cu puțin înainte pe o orbită. *Oamenii de știință sovietici au obținut un nou și mare succes și și-au dovedit superioritatea incontestabilă în Cosmos"*.

*

MESSAGERO (Italia): „Infăptuind această ultimă experiență de o importanță excepțională, specialiștii sovietici au realizat un nou record în întrecerea cu rivalii lor americani... Ei au demonstrat din nou că dispun de o tehnică din cele mai complexe... *Uriașa importanță a evenimentului petrecut recent nu poate să nu fie relevată: pentru prima oară în istoria omenirii se deschide drumul spre celelalte planete ale sistemului nostru solar"*.

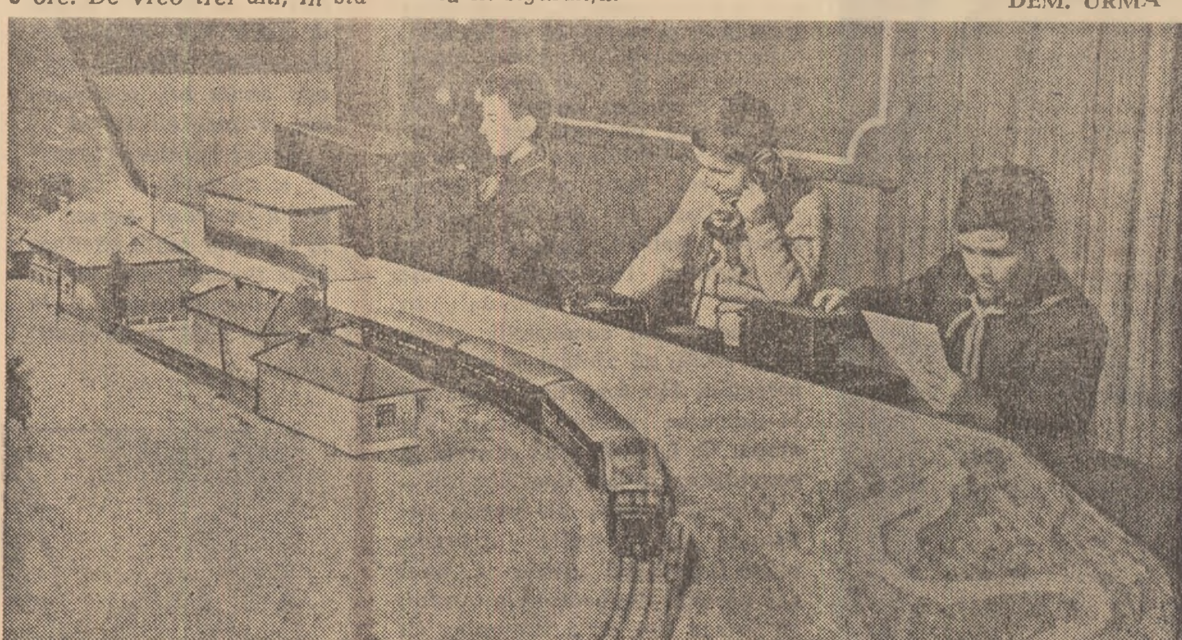
E bine să știi

• Se poate oare pune sub presiune o locomotivă cu aburi fără a arde nici un gram de cărbune în focarul ei? Se poate. E și avantajos! În depourile noastre mari s-au construit instalații de apă fierbinte sub presiune, care este introdusă în cazanele locomotivelor gata de plecare, scurtîndu-se timpul de imobilizare a locomotivelor și economisindu-se combustibil.

• Anul acesta încep lucrările de electrificare a liniei București-Brașov, pe care vor circula locomotive electrice. Lucrări asemănătoare vor începe și pe linia Filiași-Balota-Caransebeș, în lungime de 200 km.

• Călătorii care circulă cu trenul pe linia București — Urziceni sau București — Fetești observă că pe anumite porțiuni a dispărut „glasul roților de tren", acel zgomot ritmic pe care-l fac roțile vagoanelor cînd trec peste capetele șinelor. Pe mai multe porțiuni de linie de pe rețeaua noastră șinele au fost sudate una de alta. Este adevărat că a dispărut „poezia glasului roților de tren", dar au dispărut și o sursă de zgomot și cauzele care produc uzura rapidă a șinelor și roților de vagoane.

• În stația Mărășești roia o adevărată armată de acari. Ei deserveau cele 101 macaze ale stației, în trei schimburi de cîte 8 ore. De vreo trei ani, în stația Mărășești s-a introdus manevrarea de la distanță a macazelor, după sistemul denumit electrodinamic. Impiegatul din biroul de mișcare manevrează orice macaz din stație prin simpla apăsare a unui buton. Pe o schemă luminoasă el verifică dacă macazul a fost bine „făcut", dacă trenurile pot circula în siguranță.

Cercul de căi ferate de la Palatul pionierilor din București.

Despre detașamentul nostru

Încă nu am uitat cît de bucuros a fost întreg detașamentul nostru cînd, la sfîrșitul anului trecut, în clasa noastră, a III-a, nu a fost nici un corigent și nici un repetent. Pentru a reuși însă acest lucru am muncit mult. Colectivul de conducere al detașamentului s-a ocupat în tot timpul anului în primul rînd de învățătură. Mergînd acasă la unii pionieri și școlari care întîrziau de la școală sau lipseau, le arătam lecțiile pe care le aveam de făcut, îi ajutam ca ei să nu rămînă în urmă. Toderaș Gheorghe, care la începutul anului luase cîteva note slabe, s-a îndreptat. Acum sîntem în clasa a IV-a. Pe primul trimestru nu am avut nici un corigent. Noi însă ne străduim să învățăm și să-i ajutăm și pe cei mai slabi, astfel ca media cea mai mică din clasa noastră să fie 7.

UNGUREANU ION
cl. a IV-a, satul Tîrle Filiu,
com. Bordei-Verde,
raionul Făurei.

Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău

Primele note luate de elevii clasei noastre în acest trimestru au fost note de 9 și 10. Burcea Ana, Voiculescu Marin sînt doar cîțiva din pionierii buni la învățătură. Ei însă, pe lingă că învață bine, îi ajută și pe alți colegi mai slabi. Colectivul de conducere al detașamentului a discutat cu cei mai buni pionieri la învățătură. Elevi ca Dumitrache Gheorghe, Gidea Florea, Coman Petre au fost ajutați de Burcea Ana, Voiculescu Marin, Călin Aurelia și alții. Ei au fost ajutați să-și ia notițe la ore, să-și întocmească și mai ales să-și respecte programul zilei, să rezolve unele probleme date pentru acasă pe care nu reușeau să le facă singuri. Acum multe medii și note slabe au fost îndreptate.

IONESCU ILINCA
cl. a VI-a,
Școala medie Olteni,
raionul Videle

Redacția m-a ajutat

Am primit, dragă redacție, scrisoarea ta în care îmi spui că ai aflat că sînt nedisciplinat, că nu învăț și nu-mi fac temele date pentru acasă, că întîrzii sau chiar lipsesc nemotivat de la școală. Totul a fost adevărat. Pe primul trimestru am medii de 4 la mai multe materii. Dar să știi că de la primirea scrisorii tale s-au schimbat multe lucruri. Cu ajutorul tău și al colegilor mei de clasă am înțeles că trebuie să mă schimb, că dacă vreau să fiu folositor patriei mele trebuie să învăț cît mai bine. M-am îndreptat deja la trei materii...

Sînt atent la ore, îmi iau notițe cu mai multă grijă, îi întreb pe tovarășii profesori sau pe colegii mei atunci cînd nu am înțeles ceva. Colegii mei mă ajută foarte mult. Vreau ca pînă la sfîrșitul trimestrului să mă îndrept la toate materiile.

IACOB MIHAI
cl. a IV-a,
Școala medie nr. 1, Dorohoi

Cerem sfatul redacției

Dragă redacție, aceasta este prima mea scrisoare către tine. Ți-am scris deoarece vreau să-ți cer un sfat. În clasa noastră, a VI-a, avem pionieri care învață bine, dar și unii care nu prea vor să învețe. De pildă, Farnazeia Antoaneta poate să învețe bine dar pierde prea mult timp cu alte lucruri: filme, joacă... Din această cauză, ea are pe primul trimestru și medii de 4. La fel, Stoian Petru și alții. Noi i-am criticat pe acești elevi dar ei continuă să învețe slab și nici nu cer ajutorul tovarășilor profesori sau al colegilor. Te rog, deoarece eu sînt președintă de detașament, să mă sfătuiești ce să fac.

DUȚĂ ADRIANA,
cl. a VI-a,
Comănești, raionul Moinești

NOTA REDACȚIEI. Noi credem că trebuie să vă apropiați mai mult de acești colegi, să vă împrieteniți cu ei și să fie ajutați în organizarea timpului liber, în învățarea lecțiilor la unele materii de către doi sau trei din colegii voștri mai buni. Cît despre voi, Antoaneta și Petre, credem că sînteți cei dintîi care trebuie să luați măsuri pentru îndreptarea situației, adică să învățați bine. Dorim să auzim cît mai curînd despre voi vești bune.

Din poșta SĂPTĂMÎNII

Și pînă acum tovarășul Ispas, profesor la școala noastră, a fost deputat în Sfatul popular comunal. Pentru alegerile ce vor avea loc la 5 martie a fost din nou propus candidat al circumscripției electorale comunale 34. Intîlnindu-se cu noi, tovarășul profesor deputat ne-a vorbit despre dezvoltarea comunei noastre, despre școala nouă, medie, ridicată lîngă Școala de 7 ani, despre cinematograful nou construit, despre radioficarea comunei, despre prefacerile adînci din viața oamenilor, petrecute în anii puterii populare.

BOGDAN MARIA
Școala medie, Costești, reg. Argeș

Adesea, în serile de iarnă, tata ne adună în jurul său și-și deapănă amintirile din viața grea pe care a dus-o în copilărie, atunci cînd și el era de vîrsta noastră. Își amintește de cei șapte frați și surori, mici cu toții, rămași pe drumuri atunci cînd a murit bunicul. Pămînt nu aveau iar bunica era nevoită să muncească la bogătanii satului. Au dus-o greu, în nevoi și mizerie. Școală, învățătură? De acest lucru nu putea fi vorba în acele timpuri pentru copiii săraci.

Nici nu poate fi comparată viața pe care a dus-o tata în copilărie, cu viața noastră, a copiilor lui. Părinții mei lucrează în întovărășirea agricolă. Locuim într-o casă nouă, luminoasă. Sîntem patru copii. Viața noastră este fericită, îmbelșugată, fără grija zilei de mîine, fără să fim nevoiți să muncim pentru o bucată de pîine. Știu bine că viața fericită pe care o trăim n-a venit de la sine, ci o datorăm regimului democrat-popular, Partidului Muncitoresc Romîn care a alungat sărăcia din satele noastre.

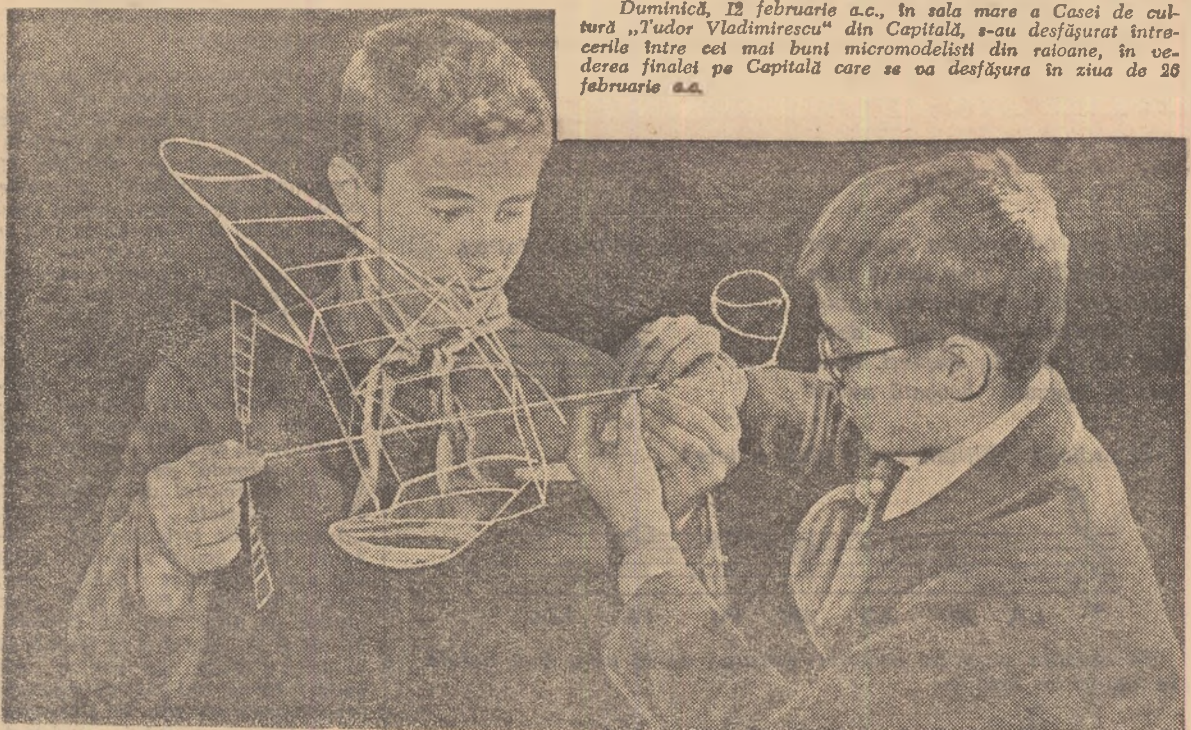
UNGUR DOINA
Școala de 7 ani,
Mărgău, raionul
Huedin

S-a încheiat „Luna cărții la sate". Doresc, dragă redacție, să-ți povestesc și ție despre cîteva acțiuni care s-au desfășurat în comuna noastră în această lună, primită cu atîta interes de părinții și frații noștri și de noi, pionierii. La bibliotecă s-au organizat, cu acest prilej, cîteva conferințe foarte interesante. S-a discutat despre unele cărți noi apărute, despre viața și opera unor scriitori, despre cum trebuie citită o carte.

La noi în școală s-a organizat un stand de cărți unde am dat și noi o mînă de ajutor pentru difuzarea cît mai largă a cărților. Printre pionierii care s-au evidențiat în această acțiune, sînt Oniga Gilda, Marcu Ion, Man Candin și alții.

POP ANDREI
Școala medie Teiuș,
Alba Iulia

Duminică, 12 februarie a.c., în sala mare a Casei de cultură „Tudor Vladimirescu" din Capitală, s-au desfășurat întrecerile între cei mai buni micromodeliști din raioane, în vederea finalei pe Capitală care se va desfășura în ziua de 26 februarie a.c.

Intr-o zi de iarnă

Ca în fiecare an, iarna este așteptată cu mare nerăbdare de noi, copiii. Nu de mult am fost la săniuș cu prietenii mei Lenuța și Costel. Pentru că derdelușul era foarte bun, iar vremea minunată, joaca s-a prelungit, ne-am înfierbîntat, fiecare a vrut să facă pe grozavul și... din neatenție, am pățit-o: mi-am fracturat piciorul. Puțin după aceea am fost dus la Spitalul de copii „Grigore Alexandrescu" din București. Piciorul mi-a fost prins în ghips. Aici, tratamentele se fac cu mare atenție. Sînt foarte mulțumit de grija pe care au avut-o față de mine tovarășii medici. Pentru faptul că eu am fost internat în spital, părinții mei nu au trebuit să plătească nici un leu. Nici spitalizarea și nici medicamentele nu au fost plătite de părinții mei. Am primit totul gratuit. M-am simțit bine în spital și sînt bucuros că în curînd voi putea din nou merge la școală.

Pentru noi, copiii oamenilor muncii sînt create condiții minunate de viață, învățătură și ocrotire a sănătății.

MUȘUROAIE NICOLAE
pionier, cl. a III-a,
com. Sărulești-Gară,
raionul Lehliu

Din întrecerile Spartachiadei

In unitatea noastră, Spartachiada pionierilor și școlarilor este în plină desfășurare. Acum cîteva zile, în ciuda gerului care ne înroșea obrajii, ne-am adunat pe valea înghețată a Hîrtibaciului unde s-au ținut întrecerile de patinaj. Pionierii participanți se străduiau care mai de care să fie în frunte. Primii s-au clasat pionierii Anghel Octavian și Rujoiu Traian, la categoria de vîrstă 10-12 ani, și Barbu Ion la categoria 12-14 ani.

Și întrecerile de săniuțe au fost viu disputate. După numărul concurenților, era de așteptat ca lupta pentru primele locuri să fie dîrză. Printre primii cîștigători sînt pionierele Popa Viorica, Tucușan Valeria, la fete, iar la băieți Rujoiu Traian.

Intrecerile Spartachiadei au desemnat pe cei mai buni sportivi ai școlii și ne bucurăm că cei mai mulți fruntași în sport ca pionierii Rujoiu Traian și Macovei Vasile sînt și fruntași la învățătură.

Așteptăm cu nerăbdare să se mai așeze o pătură de nea, să începem și întrecerile la schi.

LUCA DOINA
cl. a VII-a,
Școala medie Agnita,
reg. Brașov.

O dimineață veselă pe derdeluș

Pe dealul din apropierea școlii, unde pionierii au făcut zilele trecute un derdeluș, domnește liniștea unei dimineți senine de iarnă.

Dar tăcerea e tulburată. Zeci de copii voioși, însoțiți de cîntece și veselie, se îndreaptă spre derdeluș. Aproape fiecare trage după el cîte o săniuță. Să nu vă mirați, azi, în unitate, s-a organizat concursul de săniuțe. Toți au venit pregătiți pentru întrecere.

Iată, primii concurenți s-au aliniat la start și, la semnalul de plecare, primele săniuțe au pornit cu toată viteza la vale. Rîsete, voie bună. Unii copii se rostogoleau la mijlocul drumului și ajungeau jos albi de zăpadă! A fost foarte frumos! Toți erau voioși, dar cei mai bucuroși au fost cîștigătorii concursului, pionierii Călina Constantin, Dicu Petre, Dincă Constantin și Purece Dumitru.

Peste puțin, vom ține și concursurile de șah și aruncarea la țintă din cadrul Spartachiadei de iarnă a pionierilor și școlarilor.

DIACONESCU M. ION
com. Logrești
raionul Gilort, reg. Oltenia

Imn lui Vasile Roaită

Nu-mbătrinesc eroii și nu mor...
Tu trebuia să ai, în floarea vieții,
Ca tatăl meu, de seama mea fecior.
Dar ai căzut. Erou al tinereții !
Nu-mbătrinesc eroii și nu mor...

Chemarea ta, sirena, sună încă
Și sunetu-i profund, răscolitor
Mă-ndeamnă azi necontenit la muncă.
Și parcă-mi spune-n zorii limpezi, reci :
Tu ai rămas iubit erou — că-n veci
Nu-mbătrînesc eroii și nu mor...

Văd mina ta și ochii tăi, în ramă,
Și le găsesc asemănare lor
La toți flăcăii care-ți sint de-o seamă...
Zadarnic cad din calendare file
Și timpul curge clipocind, în zile,
Nu-mbătrinesc eroii și nu mor...

Azi tu, pe cimp, în zori, nerăbdător,
Iți joci tractoru-n brazdă pînă-n seară,
Strunești tumultul apelor sonor,
Și schele noi înalți mereu, în țară,
Nu-mbătrînesc eroii și nu mor...

NICOLAE BULGARU

Am cumpărat o floare pentru Donca

Astăzi a fost o zi cum nu sint multe,
A fost o zi cu-nflăcărate zori.
Zi neuitată-n care Donca Simo
Inchisă, a murit pentru popor.

Și-n cinstea ei am cumpărat o floare
De trandafir, ca inima-i de foc,
Ce-a luminat ca roua dimineții
Din temniță, țișnind de sub obroc.

Mult s-au muncit dușmanii s-o ucidă.
Dar poți ucide inimi de eroi ?
Credeam c-au șters-o de pe fața lumii
Și, iată, astăzi Donca-i printre noi.

O cheamă altfel și-i fruntașă-n muncă,
Sau poate-i șefă de laborator.
E-n fiecare fată muncitoare,
Ce-nalță casa patriei, cu dor.

Noi însă știm: mai sînt dușmani în lume
Ce vor prin ciumă, flăcări și prin fier
Să ne ucidă vrednicile Donce,
Să-noureze-albastrul nostru cer.

Ii știm... și de-or cerca să ne lovească,
Eroi ca Donca Simo vom fi mulți,
Cu miile!... Cind iți iubești poporul,
Prin el, te schimbi în uragan și lupți...

Spre viitorul nostru de lumină
Cu fiecare zi urcăm mereu.
Am cumpărat o floare pentru Donca
Și primăvara crește-n jurul meu.

CRISTIAN SÎRBU

MARȚIENII

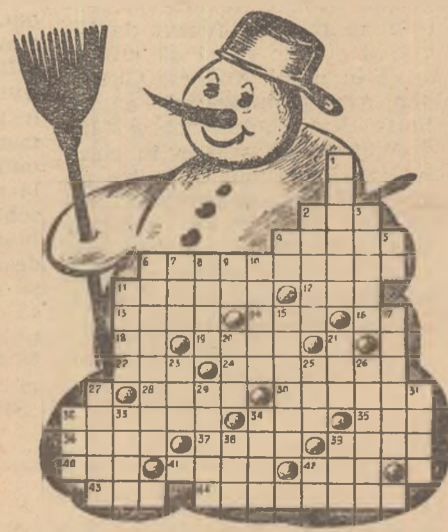

De cîteva zile, în Capitala țării noastre s-a deschis un teatru nou, a cărui scenă vă aparține, *Teatrul pentru copii și tineret.* Aici va fi locul de întîlnire al pionierilor din Capitală cu nenumărații lor prieteni mari și mici. Pe unii dintre ei îi știți de mult, din cărți, din povestiri. Pe alții îi veți cunoaște acum cu prilejul spectacolului. Iată numele lor : Vasca, Lionia și Katia. Sînt pionieri și învață la o școală într-un orășel de lîngă Stalingrad. De ce stau pe acoperiș, printre hogeacuri și antene de radio și televiziune ? De aici, se vede tot : și hulubăria cu porumbei de care se ocupă Katia, și cerul cu milioanele de stele atît de îndrăgit de Lionia, și insula din mijlocul rîului, unde Vasca a descoperit cu binoclul niște semnale neobișnuite. Oare ce crede Vasca despre aceste semnale luminoase ? Deocamdată, nu s-a întîmplat nimic dar dacă l-ați cunoaște pe Vasca !... E un detectiv pasionat, a fost în stare pur și simplu să descopere cine era hoțul care a furat porumbelul preferat al Katiei. Cît privește despre Lionia, el este un viitor cosmonaut. Gîndurile lui zboară spre înălțimile fără de sfîrșit, cu visul străbate spațiile stelare, iar pe deasupra nu se mulțumește doar să-și dorească aceste călătorii, ci se pregătește serios, ca un adevărat om de știință.

...Totul s-a întîmplat într-o după-amiază senină de vară. Vasca și Lionia s-au îndreptat cu barca cu motor pînă la insulă, iar Katia a rămas acasă pe acoperiș urmărind cu binoclul călătoria de cercetare a prietenilor ei. Pe insulă, Vasca și Lionia descoperă lîngă o căsuță părăsită o mașină ciudată care acționează prin raza calorică. În timp ce ei caută să afle secretele ivirii acestei mașini, iată că apar niște oaspeți nemaipomeniți : marțienii. Vă dați seama ce-a însemnat aceasta pentru prietenii noștri ! În primul rînd, n-a fost de loc simplu o dată ce băieții nu văzuseră încă marțieni, iar marțienii, mai mult ca sigur, nu văzuseră pînă atunci pionieri. Totuși, pînă la urmă s-au înțeles prin Teorema lui Pitagora, o cunoștință de bază atît pe Pămînt cît și în... Cosmos. Băieții s-au străduit să explice marțienilor că au nimerit pe pămînt sovietic, pe locurile istoricului și gloriosului Stalingrad. Au desenat pe pereții căsuței secera și ciocanul, și pînă la urmă marțienii au înțeles că au ajuns în Uniunea Sovietică, unde stăpîni sînt cei care muncesc, unde fericirea e un bun al tuturor. Dar toate acestea le veți afla direct de la prietenii voștri cu care vă veți întîlni la Teatrul pentru copii și tineret, cu prilejul spectacolului „Marțienii" după piesa scriitorului sovietic Mihail Liber. Pe scenă îi veți găsi pe Vasca (Mariana Oprescu), pe Katia (Genoveva Preda) și pe Lionia (Tatiana Popa). Împreună cu actorii, regizorul Ion Cojar a alcătuit acest spectacol interesant și plin de surprize. Trebuie să-l vedeți ca să aflați cum a decurs pînă la sfîrșit întîlnirea copiilor cu oaspeții din Cosmos. Eu nu vă pot spune. De ce ? Nu-mi dă voie Vasca și nici... marțienii nu-s de acord. Priviți-i cu cîtă aprindere discută ei pe insulă. În curînd, ducîndu-vă să-i vedeți, veți afla și voi pe de-a-ntregul toate peripețiile prin care au trecut eroii din piesa „Marțienii".

MIRA IOSIF

IARNA

ORIZONTAL :

2. Acompaniază bătaia cu zăpadă. 4. Stîrnesc chiote, cînd pornesc din deal în vale. 6. Cei mai buni pionieri le primesc dacă îndeplinesc anumite condiții. 11. Personaj din basmele populare, care cu suflarea sa îngheață totul în jurul lui și tremură de frig în orice anotimp. 12. Din nou... începe iarna! 13. Așezare omenească. 14. E bun în răcituri. 16. Eugen Gheață. 18. Nicu Dima. 19. 1.000 kg. 22. Clădește fără scule pod peste apă. 24. Una din bucuriile iernii (pl.). 28. Servește la confecționarea îmbrăcămintei călduroase de iarnă. 30. Unde ați ascultat povestea „Omul de zăpadă" de Mihai Stoian. 32. Mîna omului de zăpadă. 34. Fir. 35. Marieta... cea mică. 36. „A-nceput de ieri să cadă / Cîte-un fulg, acum a stat / Norii s-au mai răzbunat / Spre... dar, stau grămadă / Peste sat" (din „Iarna pe uliță" de G. Coșbuc). 37. Albă și spoită / Și frumoasă și urîtă / Vara nu vor să mă vadă / Iarna toți mă-mbrățișează (ghicitoare). 39. Rîu în Norvegia. 40. Culoarea nasului... înghețat. 41. Fotbalist bucureștean. 42. Sanie cu... volan. 43. Podoaba iernii. 44. Petrecere cu... măști, și la începutul iernii.

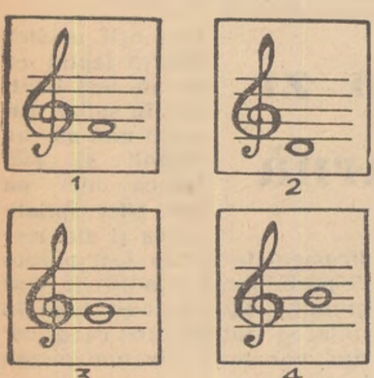
VERTICAL :

1. E nelipsită în zbenguiala copiilor prin zăpadă. 2. Bolnav de... iarnă ! 3. Sfiire (mold.). 4. Doi fulgi din ninsoare ! 5. Două bețe (nu de schiuri). 6. Loc în pantă unde se dau copiii cu săniuța. 7. Curelușă de meșină. 8. Rocă ce se poate separa în pături subțiri. 9. Țel ! 10. Anotimpul unor anumite spartachiade. 11. Disc de metal pentru semnale sonore. 15. Iată (pop.) 17. Alunecuș. 20. Ornament în arhitectură. 21. Numeral. 23. Ued în Algeria. 25. „Teren" de sport pentru toate anotimpurile. 26. Îndeletnicire. 27. Locuitor din nordul înghețat. 29. Primul care îngheață la... derdeluș. 31. Ca gheața ! 32. Expresie pentru... înghețat. 33. Vine după răceală. 34. La frig se transformă în ploaie sau ninsoare. 38. Ceas. 39. Culoare. 42. Negație.

Cuvinte rare : Ova, Rir, Maar.

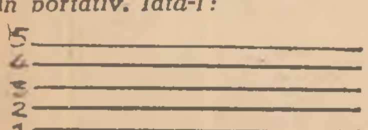
Abecedar muzical

Intr-una din zilele trecute, dragi copii, nepotul meu cel mic, Do, mi-a adus cîteva desene primite de la o fetiță. Să vi le arăt și vouă.

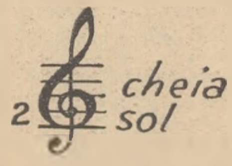
Ce reprezintă aceste desene ? O să vă explic mai jos.

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au căutat să găsească mijlocul de a transmite și de a păstra cîntecele lor. Pentru aceasta, ei au născocit diferite semne care arătau mersul melodiei și care au purtat de-a lungul vremii diferite nume... Totuși, pînă a se ajunge la notația de astăzi, melodia nu se putea descifra exact, întrucît semnele nu precizau înălțimea și durata sunetelor. Guido D'Arezzo, care a trăit între anii 995—1050, este părintele notației pe care o folosim astăzi. Semnele grafice cu ajutorul cărora scriem sunetele muzicale sînt notele. Să ne întoarcem la desenele de mai sus. Ele reprezintă cîteva din aceste note. Pentru a putea scrie o melodie este nevoie de un portativ. Iată-l :
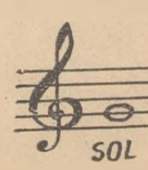

Cinci linii drepte, orizontale și paralele, care închid între ele patru spații egale. Liniile și spațiile portativului se numără de jos în sus. Pe liniile și spațiile portativului se scriu notele, care au forma ovală.

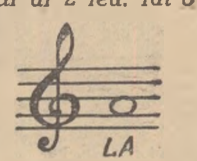
Alfabetul muzical se compune din șapte note. Care sînt ? Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si. Aceste sunete au înălțimi diferite și, de aceea, locul lor pe portativ va fi diferit. Pentru a le putea citi este nevoie însă de un anumit semn care se așază la capătul portativului. Semnul acesta se numește cheie. Iată cheia pe care o învățați acum :

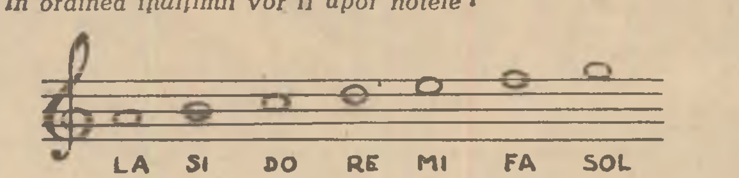
De ce se numește cheia Sol ? Pentru că ea dă o anumită semnificație liniei a 2-a a portativului, linie pe care va sta întotdeauna nota Sol.
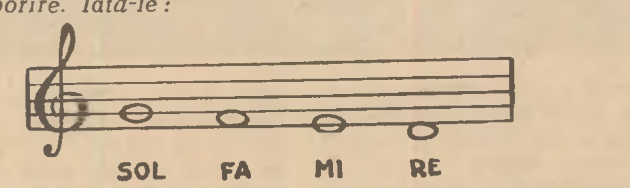

Cunoscînd ordinea sunetelor după înălțime, vom putea ușor așeza pe portativ celelalte note. Să încercăm. Mai înalt decît Sol va fi La. Ei, spuneți, unde va fi așezată această notă ? Pe spațiul al 2-lea. Iat-o :

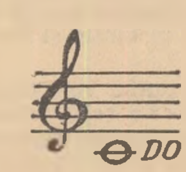
În ordinea înălțimii vor fi apoi notele :

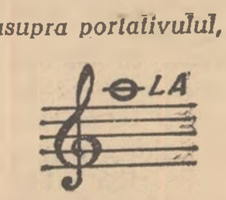
Să așezăm acum pe portativ, pornind de la nota Sol, notele în coborîre. Iată-le :

Dar sînt sunete mai joase decît acest Re așezat sub prima linie a portativului, după cum sînt sunete mai înalte decît Sol, așezat deasupra liniei a 5-a a portativului. Cum le scriem ? Ne folosim de linii suplimentare. Iată cum vom scrie pe Do, de sub portativ : vom folosi prima liniuță suplimentară

Și acum priviți nota scrisă pe prima liniuță suplimentară de deasupra portativului, nota La

Intîlnirea noastră de astăzi se încheie aici. Am însă o rugăminte. Pe o foaie de caiet desenați un portativ pe care scrieți apoi următoarele note în coborîre : Sol, Fa, Mi, Re, Do. Apoi în urcare : Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si, Do.

Tema pe care o veți scrie să o trimiteți apoi pe adresa redacției noastre cu mențiunea : „Pentru profesorul Baghetă".

Cu bine, dragi prieteni,

Prof. BAGHETĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".